Dosarul nr. 2-90/2024
2-24016916-18-2-13022024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 mai 2024 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător **Ina Țîbîrnă**
Grefier **Laura Frunză**

cu participarea: reclamantului în acțiunea inițială și pârâtului în acțiunea reconvențională – *****, reprezentantului reclamantului în acțiunea inițială și pârâtului în acțiunea reconvențională – avocatul Timofeevici Ion (mandatul Seria MA nr. 1964354 din 30.04.2024), reprezentantului pârâtei în acțiunea inițială și reclamantei în acțiunea reconvențională – avocatul Dubcovețchi Dan (mandatul Seria MA nr. 2022818 din 11.04.2024); în lipsa: pârâtei în acțiunea inițială și reclamantei în acțiunea reconvențională – *****, reprezentantului organului tutelar teritorial – Structura Teritorială de Asistență Socială ***** din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud Est, Bulgari Elena, citați legal,

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la desfacerea căsătoriei și cererea reconvențională înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia,

C O N S T A T Ă :

<u>Argumentele participanților la proces:</u>

1. La 13 februarie 2024 ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** cu privire la desfacerea căsătoriei.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că el a înregistrat căsătoria cu pârâta ***** la ***** la Oficiul de Stare Civilă *****, cu numărul *****. Din căsătorie au un copil minor, *****, născut la *****. Drept temei pentru intentarea prezentei acțiuni l-a servit faptul că în familie au apărut divergențe, care s-au dovedit a fi iremediabile. Această situație l-a determinat să apeleze în instanța de judecată pentru a desface căsătoria, deoarece, în opinia sa, nu mai există nici un raționament care l-ar determina să refacă familia. Copilul comun se află la educația și supravegherea mamei, situație pe care el o acceptă, concretizând că la momentul actual între ei nu există litigii patrimoniale.
3. Astfel, reclamantul, *****, a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate cu pârâta, *****, înregistrată la *****, la Oficiul de Stare Civilă *****, cu numărul *****.
4. La 16 aprilie 2024 avocatul Dubcovețchi Dan, acționând în interesele pârâtei, *****, a depus acțiune reconvențională împotriva lui ***** cu privire la stabilirea domiciliului

copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

5. În motivarea acțiunii reconvenționale, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a indicat că la 15.04.2024 ***** a recepționat acțiunea civilă înaintată de ***** împotriva sa cu privire la desfacerea căsătoriei și, având în vedere că și pârâta are anumite cerințe față de reclamant, care sunt conexe pe temei de apariție, exprimându-și acordul cu cerințele reclamantului, consideră că este îndreptățită de a înainta prezenta cerere, întrucât soluționarea concomitentă a pretențiilor va fi benefică pentru ambele părți în litigiu.
6. Astfel, reprezentantul reclamantei a indicat, în conținutul cererii reconvenționale, că reclamanta și pârâtul au încheiat căsătoria la data de ***** la Oficiul de Stare Civilă *****, înregistrarea nr. *****, menționând că aceasta este prima căsătorie pentru reclamanta *****. Din relația de căsătorie a părților a rezultat copilul minor, *****, născut la *****. La începutul vieții de familie relațiile conjugale dintre părți erau bune, însă pe parcurs pârâtul și-a schimbat comportamentul prin faptul că el a devenit agresiv în familie, exercitând acțiuni de violență față de soția sa. La rândul său, reclamanta a tolerat acest comportament al pârâtului o perioadă îndelungată, considerând că acesta se va corecta. Ultima acțiune de violență din partea lui ***** a fost comisă la data de 3 aprilie 2024, când ***** a fost numită de către soțul său cu diferite cuvinte injurioase, a fost lovită de mai multe ori, chiar și amenințată cu moartea. Respectiv, ***** s-a adresat cu o plângere la Inspectoratul de Poliție *****, la momentul actual plângerea fiind în curs de examinare. După conflictul descris, părțile nu mai locuiesc împreună, ***** trecând cu traiul la părinții ei, iar ***** a rămas în apartamentul ce le aparține părților cu drept de proprietate comună în devălmășie. În acest sens, reprezentantul reclamantei consideră că viața familială a părților a eșuat, întrucât armonia și afecțiunea reciprocă, sentimentele pe care urmează să se bazeze familia nu s-au păstrat, în acest caz familia purtând un caracter formal, relațiile părților încetând în totalitate, iar, în această situație, reclamanta consideră inoportună menținerea familiei. De asemenea, având în vedere imposibilitatea desfacerii căsătoriei la organul stare civile sau la biroul notarial, deoarece între părți există litigii referitoare la stabilirea domiciliului copilului comun, precum și la întreținerea acestuia, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională consideră că, în acest caz, căsătoria urmează a fi desfăcută pe cale judiciară, totodată indicând că reclamanta nu are nevoie de un termen de împăcare, deoarece decizia acesteia de a divorța este una fermă, dar nici legea aplicabilă speței nu prevede posibilitatea acordării unui termen de împăcare.
7. În plus, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a menționat că între părți nu există vreo înțelegere privitor la determinarea domiciliului copilului minor, indicând, în acest sens, că fiul minor comun a locuit împreună cu reclamanta și pârâtul până la separarea acestora, iar după separarea părților aflate în litigiu, copilul locuiește împreună cu mama sa, *****, or, în situația descrisă, copilul minor al părților nu poate să locuiască cu ambii părinți, având în vedere că aceștia locuiesc separat și fiind imposibilă restabilirea relațiilor familiale. Astfel, reclamanta în acțiunea reconvențională consideră că domiciliul copilului minor urmează a fi stabilit cu ea, reieșind din următoarele circumstanțe: vârsta copilului, care este minor, fiind de o vârstă fragedă, având nevoie de îngrijire și educație permanentă, de o dragoste pe care o poate oferi doar mama copilului; atașamentul copilului – copilul își iubește mama, care îi acordă toate cele necesare și este aptă de a-i

oferi o educație și îngrijire corespunzătoare intereselor minorului; personalitatea reclamantei – este angajată, deține funcția de director al Gimnaziului ”*****” din or. *****, este caracterizată pozitiv, participă activ în procesul de educare a copilului, totodată, fiind angajată în câmpul muncii, aceasta dispune de posibilitatea de a-i asigura copilului nivelul corespunzător de trai; personalitatea pârâtului – este agresor familial, fapt ce poate avea o influență negativă pentru educarea copilului. Circumstanțe expuse, în opinia reprezentantului pârâtei, demonstrează cu certitudine necesitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești, prin care domiciliul copilului minor al părților să fie stabilit cu reclamanta în acțiunea reconvențională, *****.

8. Suplimentar, pentru a responsabiliza pârâtul și a asigura copilului o întreținere cuvenită, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională consideră că este necesară obligarea pârâtului să întreprindă acțiuni active pentru a asigura copilului un nivel de trai necesar, iar, astfel, reclamanta solicită ca pensia de întreținere a copilului minor să fie încasată pe cale judiciară. Referitor la mărimea pensiei de întreținere, având în vedere că reclamanta în acțiunea reconvențională nu cunoaște cu exactitate întreprinderea la care este angajat pârâtul și nici nu cunoaște cu certitudine mărimea veniturilor obținute de acesta lunar, solicită instanței de judecată încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, indicând că, potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, în orașe mici din Republica Moldova, pentru anul 2023, era de 2 427,40 lei, iar, astfel, minimul de existență ce urmează a fi asigurat de pârât acestui copil este de 1213,70 lei, reieșind din calculul – 2427,40/2 = 1213,70, această sumă fiind, însă, una insuficientă, or, în această ordine de idei, efortul depus de către fiecare părinte pentru creșterea copilului urmează a fi egal, totodată evidențiind că reclamanta și pârâtul, în situația în care copilul locuiește la reclamantă, nu sunt și nu vor fi în situație egală, iar aportul pârâtului, în caz de achitare a pensiei de întreținere a copilului în mărime de 1/2 din minimul de existență, ar fi unul insuficient, întrucât reclamanta în acțiunea reconvențională va fi unica persoană care îi va asigura copilului toate necesitățile de educare și întreținere, ceea ce necesită efort și timp, or, în mod evident, eforturile reclamantei urmează a fi luate în considerare de către instanța de judecată la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere. Mai mult, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a menționat că ambii părinți urmează să asigure copilului nu numai un minim de existență, dar să întreprindă acțiuni ca fiul lor să nu fie limitat la un stric minim necesar, copilul urmând să se bucure de o copilărie asigurată din punct de vedere material, or, în circumstanțele descrise, reclamanta își poate permite să solicite instanței încasarea de la pârât în beneficiul ei a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 3000 lei, lunar.
9. Cu referire la cheltuielile de judecată, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a indicat că reclamanta a achitat suma de 10 000 (zece mii) lei pentru serviciile avocatului, acordate începând cu consultația primară și până la examinarea cauzei civile în instanța de fond, totodată, achitând, la depunerea cererii reconvenționale, suma de 250 lei, cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, iar, astfel, solicită încasarea de la pârât a sumelor menționate, ce reprezintă cheltuieli utile, necesare și care sunt confirmate prin date bancare.
10. Prin urmare, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a solicitat acceptarea în procedură a cererii reconvenționale, cu admiterea acesteia în sensul formulat

și anume: - determinarea domiciliului copilului comun al părților, *****, născut la *****, cu reclamanta, *****; - încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** a pensiei de întreținere a copilului minor, *****, născut la *****, în mărime de 3000 (trei mii lei), lunar, începând cu data depunerii cererii reconvenționale – 16 aprilie 2024, până la majoratul copilului; - încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei, a sumei taxei de stat și a taxei de timbru, achitate la depunerea prezentei cereri reconvenționale în sumă de 450 (patru sute cincizeci) lei.

11. Prin încheierea judecătorului din 29 aprilie 2024 a fost acceptată în procedura contencioasă, pentru a fi examinată odată cu acțiunea inițială, cererea reconvențională înaintată de *****, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Dubcovețchi Dan, împotriva lui ***** cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia și încasarea cheltuielilor de judecată.

12. Ulterior, după recepționarea acțiunii reconvenționale, pârâtul în acțiunea reconvențională, *****, a depus o referință în conținutul căreia a indicat că recunoaște parțial cererea reconvențională, indicând că este de acord ca fiul minor, *****, să fie lăsat la educația mamei sale, *****. Totodată, referitor la capătul de cerere cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, a invocat că recunoaște parțial solicitarea formulată, motivându-și poziția prin faptul că, anterior, practic doar el a achitat toate cheltuielile legate de întreținerea copilului minor. Astfel, nici în prezent el nu are intenția de a se eschiva de la întreținerea copilului, însă consideră că suma solicitată de reclamanta în acțiunea reconvențională, de 3000 lei lunar, pentru a fi încasată cu titlu de pensie de întreținere, este exagerată, întrucât el nu dispune de surse financiare pentru a o achita, or, conform contractului individual de muncă nr. 49 din 25.06.2019, el este angajat oficial în funcția de instructor în conducere auto în cadrul AO ”*****” (*****) din Republica Moldova, filiala Căușeni. Astfel, în cadrul acestui serviciu, lunar i se achită un salariu care în mediu constituie 5000 lei, iar, în acest context, a menționat că este disponibil să achite lunar doar ¼ din salariul său, precum și alte venituri. De asemenea, a indicat că este conștient că, în condițiile vieții actuale, poate fi considerată insuficientă orice valoare materială pretinsă sub aspectul întreținerii copiilor, însă a promis că va face tot posibilul ca fiul său să nu ducă lipsă de tot ce va avea nevoie.

13. *Reclamantul în acțiunea inițială și pârâtul în acțiunea reconvențională,* *****, în ședința de judecată, a susținut integral acțiunea inițială, indicând, suplimentar, că el s-a decis greu la divorț, însă soția sa vrea libertate, iar din acest motiv în familie deseori se produceau certuri, provocări, amenințări, fapt ce l-a determinat să solicite desfacerea căsătoriei. Sub acest aspect, a subliniat că, deși certurile aveau loc des, acestea nu proveneau din partea lui, întrucât el nu este o fire agresivă, nu a agresat-o fizic pe soția sa, chiar și în ultima perioadă de timp, când ea special îl provoca, el nu reacționa la aceasta. De asemenea, a menționat că el este de acord să achite pensie pentru întreținerea copilului minor, de aceea el i-a propus soției sale să desfacă căsătoria la oficiul de stare civilă, dar ea nu a fost de acord, spunându-i că are cerințe cu privire la partajarea averii proprietate comună în devălmășie și anume apartamentul în care au locuit și pe care l-au dobândit în timpul căsătoriei. Totodată, a concretizat că recent el i-a procurat copilului o jucărie, haine și produse alimentare, nefiind împotrivă să plătească pensie pentru întreținerea acestuia, însă a menționat că nu dispune de salariu mare ca să poată achita

suma solicitată de soție, confirmând că salariul pe care-l primește lunar este de aproximativ 5000 lei. Mai mult, a afirmat că, în afară de achitarea pensiei de întreținere, el se va strădui să nu lipsească din viața și educația copilului minor. Suplimentar, a indicat că el nu are vreun grad de dizabilitate și nici nu este bolnav, iar activitatea sa îi permite să lucreze adăugător, deși nu are o altă meserie și nici nu dispune de alte venituri suplimentare.

14. *Reprezentantul reclamantului în acțiunea inițială și pârâtului în acțiunea reconvențională, avocatul Timofeevici Ion*, în ședința de judecată a indicat că el susține acțiunea cu privire la desfacerea căsătoriei, deoarece nu a fost posibilă desfacerea căsătoriei pe cale amiabilă și, din acest motiv, cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă. Referitor la acțiunea reconvențională consideră că probatoriul prezentat nu a confirmat prezența acțiunilor de violență în familie, iar, astfel, acest motiv nici nu poate sta la baza desfacerii căsătoriei. Privitor la cererea reconvențională, a indicat că reclamantul în acțiunea inițială și pârâtul în acțiunea reconvențională, *****, recunoaște pretențiile înaintate, inclusiv în partea ce ține de pensia alimentară, doar că nu este de acord cu mărimea cuantumului solicitat, acceptând să achite ¼ din salariu și toate veniturile care urmează să le obțină. Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată prezentate, consideră că acest capăt de cerere nu este întemeiat, deoarece reclamantul în acțiunea inițială și pârâtul în acțiunea reconvențională, *****, a încercat să rezolve litigiul pe ale amiabilă, însă pârâta în acțiunea inițială și reclamanta în acțiunea reconvențională, *****, nu a fost de acord.

15. *Pârâta în acțiunea inițială și reclamanta în acțiunea reconvențională, *****, în ședința de judecată, nu a fost prezentă, aceasta fiind reprezentată în cadrul procesului civil de către avocatul Dubcovețchi Dan, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa clientei sale, motiv pentru care, în temeiul articolului 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtei-reclamantă.

16. *Reprezentantul pârâtei în acțiunea inițială și a reclamantei în acțiunea reconvențională, *****, avocatul Dubcovețchi Dan*, în ședința de judecată, a comunicat că pârâta-reclamantă a apelat la serviciile sale de asistență juridică, pentru a fi consultată referitor la intentarea unei acțiuni de desfacere a căsătoriei, însă aceasta nu cunoștea că deja o astfel de acțiune se află pe rolul instanței de judecată, fiind inițiată de către reclamantul-pârât, *****, iar, astfel, consideră că sunt absurde declarațiile acestuia din urmă cu privire la faptul că el a încercat să desfacă căsătoria pe cale administrativă. Mai mult, a indicat că reclamantul-pârât a aplicat violență față de soția sa, iar aceasta a avut vătămări vizibile și nu doar în regiunea ochilor. Din acest motiv pârâta în acțiunea inițială și reclamanta în acțiunea reconvențională, *****, este de acord cu desfacerea căsătoriei, întrucât consideră că menținerea familiei nu este posibilă, iar motivul încetării relațiilor conjugale îl constituie violența. Ce ține de determinarea domiciliului copilului minor, având în vedere declarațiile reclamantului-pârât conform cărora acesta a fost de acord ca fiul minor comun să locuiască în continuare cu mama sa, solicită admiterea acestui capăt de cerere în sensul formulat. Referitor la pensia de întreținere, a criticat argumentul reclamantului-pârât, potrivit căruia acesta nu are posibilitate de a întreține copilul în suma solicitată de pârâta-reclamantă, *****, or, în acest caz, apare întrebarea cum reclamantul-pârât până la separarea părților avea grijă de familie, inclusiv de copilul minor, întrucât, potrivit legii, părintele urmează să acorde copilului cel puțin minimum de existență. Sub

acest aspect, reprezentantul reclamantei în acțiunea reconvențională a relevat că, din informațiile pe care le deține, pârâtul în acțiunea reconvențională, ***** este implicat într-o relație extraconjugală, ceea ce a și determinat comportamentul agresiv al acestuia față de soția sa, iar ulterior destrămarea familiei. Privitor la cheltuielile de judecată solicitate de pârâta-reclamantă, consideră că tocmai datorită comportamentului reclamantului-pârât aceasta a lăsat domiciliul și s-a mutat cu traiul la părinții săi, fiind nevoită să se adreseze în instanța de judecată pentru a-și apăra interesele proprii, dar și ale copilului minor. Prin urmare, consideră că cerințele pârâtei în acțiunea inițială și reclamantei în acțiunea reconvențională, *****, sunt absolut întemeiate, iar cuantumul pensiei solicitat pentru întreținerea copilului minor este rezonabil și de aceea solicită a fi admise integral.

17. Reprezentantul organului tutelar teritorial – Structura Teritorială de Asistență Socială ***** din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud Est, Bulgari Elena, nu a fost prezentă în ședința de judecată, însă a solicitat, prin cerere scrisă, examinarea cauzei în lipsa ei, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa reprezentantului menționat, stabilind că absența acestuia nu este de natură să afecteze vreun drept al părților în proces, în condițiile în care la materialele cauzei a fost anexat Avizul-concluzie cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, *****, născut la *****, în conținutul căruia reprezentantul instituției vizate și-a expus poziția privitor la acest capăt de cerere (f.d. 21-22).

Aprecierea instanței:

18. Ascultând explicațiile participanților în ședința de judecată, studiind materialele dosarului și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul ***** împotriva pârâtei ***** cu privire la desfacerea căsătoriei și a admite parțial cererea reconvențională înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia, din următoarele considerente.
19. În conformitate cu articolul 37 alin. (3) din Codul familiei, *instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.*
20. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că reclamantul-pârât, ***** și pârâta-reclamantă, *****, au încheiat căsătoria la *****, aceasta fiind înregistrată la Oficiul de Stare Civilă *****, cu numărul *****. Din căsătoria părților s-a născut la ***** un copil, fiul – *****. În timpul căsătoriei relațiile dintre soți s-au înrăutățit din toate punctele de vedere, predominând certurile și neînțelegerile, astfel încât viața în comun a părților a devenit practic imposibilă.
21. Voința reclamantului-pârât de a desface căsătoria este materializată în cuprinsul cererii de chemare în judecată, susținută de către acesta, dar și de reprezentantul său în cadrul ședinței de examinare a cauzei. De cealaltă parte, pârâta-reclamantă este de acord cu desfacerea căsătoriei, fapt confirmat în ședința de judecată de reprezentantul său, considerând că orice încercare de a da o nouă șansă familiei se va solda cu eșec.

22. Mai mult, reprezentantul pârâtei-reclamantă a susținut în cadrul dezbaterilor judiciare că, de fapt, pârâta-reclamantă a avut inițiativa de a intenta acțiune de desfacere a căsătoriei, iar, în acest sens, a apelat la serviciile sale de asistență juridică pentru depunerea unei cereri de chemare în judecată în acest sens, necunoscând că pe rolul instanței de judecată de află deja o acțiune de divorț, inițiată de către soțul său, *****, care, fiind implicat într-o relație extraconjugală, a început să se manifeste violent în raport cu ea, ceea ce determinat-o să părăsească domiciliul conjugal, amplasat pe str. *****, or. *****, pentru a locui în continuare, împreună cu fiul minor comun, la părinții săi, pe str. *****, or. *****.
23. Argumentele pârâtei-reclamantă, Cuclengo Inga, privitoare la comportamentul violent al reclamantului-pârât, *****, au fost probate în ședința de judecată prin următoarele înscrisuri: plângerea depusă de ***** la Inspectoratul de Poliție ***** la 03.04.2024, prin care a solicitat luarea măsurilor prevăzute de lege cu soțul său, *****, care la data de 03.04.2024, în jurul orelor 20:30, aflându-se în apartamentul comun și fiind în stare de ebrietate alcoolică, a numit-o cu diferite cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul pe diferite părți ale corpului, totodată amenințând-o cu moartea și deteriorându-i cu un ciocan telefonul mobil; raportul din 03.04.2024 conform căruia la 03.04.2024, orele 20:57 a fost înregistrată informația parvenită prin telefon la numărul unic de urgență, urmare a adresării lui ***** pe motivul agresării sale fizice la domiciliu de către soțul său, *****; procesul-verbal de audiere a victimei, *****, din 03.04.2024; îndreptarea (trimiterea) victimei, *****, la medicul legist pentru examinarea medico-legală; raportul de constatare nr. 202430P0069 din 04.04.2024; evaluarea psihologică a lui ***** din 22.04.2024, prin care s-a concluzionat că aceasta este victima violenței psihologice și fizice în familie (f.d. 20-23, 47-52).
24. Astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia că, în acest caz, conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, motiv pentru care căsătoria urmează a fi desfăcută.
25. Totodată, având în vedere faptul că s-au prezentat probe la materialele cauzei civile care confirmă comportamentul violent al reclamantului-pârât, mai mult, ținând cont de faptul că, din momentul separării părților, copilul minor, *****, a rămas la educația și întreținerea mamei, *****, instanța de judecată, conform Anexei nr. 1 pct. 2.2.2. din Legea taxei de stat nr. 213/2023, consideră necesar ca taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în valoare de 500% din unitatea convențională stabilită de lege, ceea ce constituie 250 (două sute cincizeci) lei, să fie încasată de la reclamantul-pârât *****, care este inițiatorul acțiunii de desfacere a căsătoriei și care, în opinia instanței, este vinovat de destrămarea familiei.
26. Conform articolului 38 alin. (1) și (2) din Codul familiei, *la desfacerea căsătoriei, soții pot prezenta instanței judecătorești un acord privind plata pensiei de întreținere a copiilor, indicând mărimea acesteia, precum și privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soți cu privire la aspectele menționate sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia, precum și să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.*

27. În conformitate cu articolul 51 alin. (2) și (3) din Codul familiei, *fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei.*
28. Conform articolului 63 din Codul familiei, *în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților, iar copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinților. Dacă lipseşte acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.*
29. În ședința de judecată s-a constatat că între părțile în litigiu nu există contradicții cu privire la determinarea domiciliului copilului minor după desfacerea căsătoriei, întrucât în conținutul cererii de chemare în judecată, dar și în ședința de judecată, reclamantul-pârât a fost de acord ca fiul minor, *****, să locuiască în continuare cu pârâta-reclamantă, *****, iar aceasta din urmă a solicitat expres, în conținutul cererii reconvenționale, stabilirea domiciliului copilului minor cu ea, solicitare care a fost recunoscută de reclamantul-pârât, *****, totodată acesta declarând în ședința de judecată că el nu este împotrivă ca fiul său să locuiască în continuare cu mama lui.
30. Prin urmare, instanța de judecată a stabilit că între părți nu există divergențe cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, fapt pentru care acesta urmează să fie stabilit cu pârâta-reclamantă, *****, conform cerințelor indicate în acțiunea reconvențională și la care reclamantul-pârât nu a făcut obiecții.
31. În acest sens, instanța de judecată ia în considerare și faptul că reclamanta este înregistrată oficial la domiciliu pe str. *****, însă, de fapt, locuiește la părinții săi, pe str. *****, orașul *****, împreună cu copilul minor, având condiții adecvate pentru a asigura un trai decent copilului, precum și pentru a garanta dezvoltarea normală a acestuia.
32. Mai mult, potrivit Avizului-concluzie eliberat de Structura Teritorială de Asistență Socială ***** din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud Est, care exercită atribuțiile organului de tutelă și curatelă de la domiciliile părților, s-a stabilit:

- conform adeverinței nr. 68 din 08.04.2024, eliberată de către primarul or. *****, Vladislav Cociu, se confirmă că cet. ***** are următoarea componență a familiei: soțul - ***** și fiul - *****;
- potrivit Caracterizării nr. nr. 25 din 08.04.2024, eliberată de primarul or. *****, Vladislav Cociu, se confirmă că cet. ***** este o persoană amabilă, sociabilă,

cumpătată în acțiuni, duce un mod de viață sănătos, ed***** un copil minor, fiind un părinte grijuliu, iar plângeri din partea vecinilor și concetățenilor pe numele ei la organul administrației publice ocale nu au fost înregistrate;

- potrivit Confirmării nr. 290 din 08.04.2024, eliberată de către directoarea ***** din or. *****, Larisa Afanasiev, se atestă că minorul ***** frecventează această instituție de la data de 13.02.2023, iar problemele legate de activitatea copilului în instituția de învățământ au fost soluționate de mama copilului, *****, ce a luat parte activă atât în crearea condițiilor pentru organizarea și realizarea procesului de învățare, a mediului educațional, cât și desfășurarea ședințelor cu părinții;
- conform Certificatului din 08.04.2024, eliberat de Serviciul cadastral Teritorial *****, ***** dispune de bun imobil situat pe adresa - or. *****, str. *****;
- pe adresa Structurii Teritoriale de Asistență Socială ***** din partea cet. ***** nu au fost făcute declarații de a accepta ori refuza stabilirea domiciliului copilului minor, *****, cu mama acestuia, *****;
- potrivit Anchetei sociale de evaluare inițială la domiciliu din 08.04.2024, aprobată de către primarul or. *****, Vladislav Cociu, se confirmă că cet. ***** este domiciliată în or. *****, str. *****, locuind în apartament la bloc cu 2 odăi; componența familiei este reprezentată de următorii membri: fiul - ***** și bunica - Bragarenco Elena; starea igienică sanitară corespunde normelor; venitul lunar al familie - 17 000 lei; patologii familiale, precum și probleme cu care se confruntă familia nu s-au depistat; familia nu a beneficiat de ajutoare sociale, iar, astfel, în urma verificării condițiilor de trai, s-a concluzionat că cet. ***** locuiește împreună cu mama ei și cu fiul, condițiile de trai fiind bune.

33. Având la bază constatările expuse, conducându-se de prevederile articolelor 58, 60, 61, 63, 64 și 73 din Codul Familiei, articolele 16 și 18 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15.12.1994 și acționând în interesul superior al copilului minor, *****, născut la *****, Autoritatea Tutelară Teritorială ***** a ajuns la concluzia că este posibil să fie stabilit domiciliul acestuia cu mama sa, ***** (f.d. 40-41).
34. Astfel, din considerentele menționate, având în vedere interesul superior al copilului minor, constatând în asigurarea unei creșteri, educări și dezvoltări normale, ținând cont inclusiv de acordul existent între părți privitor la determinarea locului de trai al acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia de a determina domiciliul copilului minor al părților, fiul – *****, născut la *****, cu pârâta-reclamantă, *****.
35. De asemenea, instanța de judecată menționează că părintele la care nu s-a stabilit domiciliul copilului (în speță – reclamantul-pârât *****) păstrează dreptul de a avea legături personale cu acesta, precum și de a veghea și participa la creșterea, educarea și dezvoltarea lui. În acest sens, părintele care locuiește împreună cu copilul (în speță – pârâta-reclamantă *****) nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lor fizică și psihică.
36. Conform articolului 74 alin. (1) din Codul familiei, *părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.*

37. Conform articolului 75 alin. (1) din Codul familiei, *pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de ¼ – pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și ½ – pentru 3 și mai mulți copii.*
38. Potrivit articolului 76 alin. (1) din Codul familiei, *în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia din părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform articolului 75.*
39. În ședința de judecată s-a constat că, potrivit contractului individual de muncă nr. 49 din 25.06.2019, reclamantul-pârât, *****, este angajat oficial în funcția de instructor în conducere auto în cadrul AO ”*****” (*****) din Republica Moldova, filiala Căușeni, acesta prezentând o informație, conform căruia salariul său lunar a constituit: în luna octombrie 2023 – 5345,20 lei, în luna noiembrie 2023 – 4630,32 lei, în luna decembrie 2023 – 4675,21 lei, în luna ianuarie 2024 – 5751,00 lei; în luna februarie 2024 – 5435,42 lei, în luna martie 2024 – 5175,98 lei (f.d. 44-45).
40. Totodată, instanța reține faptul că informația prezentată cu privire la salariul lunar al reclamantului-pârât și care se situează în jurul valorii de 5000 lei nu poate fi apreciată ca fiind unica sursă de venit a acestuia, în condițiile în care, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtei-reclamantă a afirmat că, de fapt, veniturile neoficiale ale reclamantului-pârât sunt mult mai mari, reieșind din posibilitățile financiare oferite de acesta familiei înainte de intentarea acțiunii de divorț, fapt confirmat, în mod indirect, inclusiv și de reclamantul-pârât, care a menționat în conținutul referinței depuse la acțiunea reconvențională că, până la separarea părților, practic el întreținerea integral copilul minor.
41. Mai mult decât atât, din materialele cauzei rezultă că reclamantul-pârât a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocat pe parcursul acestui proces un onorariu în sumă de 10000 lei, adică echivalentul a două salarii medii lunare ale acestuia, ceea ce demonstrează, încă o dată, că reclamantul-pârât dispune și de alte surse de venit, neoficiale, care sunt mai mari decât cele prezentate oficial în ședința de judecată, or, în rațiunea instanței, admițând, în mod ipotetic, faptul că singura sursă de venit a pârâtului ar fi acel salariu arătat de aproximativ 5000 lei, încasarea unei cote de ½ din acesta, în conformitate cu articolul 75 alin. (1) din Codul familiei, ar leza substanțial interesele copilului minor, deoarece suma astfel obținută (1250 lei) abia ar acoperi jumătate din minimul de existență al copilului necesar întreținerii acestuia și pe care ambii părinți sunt obligați să-l asigure în mod egal.
42. Astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia despre imposibilitatea încasării de la reclamantul-pârât a pensiei pentru întreținerea copilului minor sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, în acest caz fiind necesară încasarea de la reclamantul-pârât în beneficiul pârâtei-reclamante a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime fixă.

43. Conform informației plasate pe site-ul oficial al Biroului Național de Statistică evoluția minimului de existență în anul 2023 pentru un copil în vârstă de la 1 an până la 6 ani este de 2427,40 lei. Totodată, potrivit informației plasate pe același site, accesat de instanță, în semestrul I al anului 2024 valoarea minimului de existență pentru un copil în vârstă de la 1 an până la 6 ani este de 2504,60 lei.
44. În acest sens, instanța reține că la data depunerii cererii de chemare în judecată (13.02.2024) copilul minor, *****, avea vârsta de 5 ani, iar la data examinării cauzei acesta avea deja împlinită vârsta de 6 ani.
45. Totodată, instanța relevă faptul că din anul 2023, raportat la anul 2024, cheltuielile pentru întreținerea unui copil minor au crescut considerabil, iar valoarea minimului de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, indicat mai sus, nu acoperă nici pe departe cheltuielile reale efectuate de părinți în legătură cu întreținerea copiilor, or, instanța apreciază că, în acest caz, suma ce urmează a fi încasată de la pârât, lunar, cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor trebuie să fie în deplină corespundere cu cerințele actuale ale copilului minor, totodată valoarea acesteia fiind încadrată în limitele sumei de 3000 lei, solicitată de către reprezentantul pârâtei-reclamantă și a sumei de 1252,30 lei (2504,60/2), indicată de Biroul Național de Statistică în calitate de cuantum minim stabilit pentru existența copilului corespunzător vârstei acestuia.
46. În acest sens, instanța notează că, deși pensia de întreținere este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a acestuia este mult mai complexă decât o simplă datorie alimentară, pentru că are menirea de a procura celui îndreptățit sursele necesare împlinirii și altor trebuințe, precum și cele privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale, a dezvoltării multilaterale, prin frecventarea unor cercuri artistice, de agrement, de sport etc., or instanța apreciază că, în acest caz, suma de 3000 lei solicitată de către pârâta-reclamantă pentru a fi în încasată de la reclamantul-pârât, lunar, cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor, este una exagerată, iar suma indicată de reclamantul-pârât, prin intermediul reprezentantului său, ca fiind una pe care este dispus să o achite, în valoare de ¼ din salariul său lunar, este insuficientă pentru întreținerea copilului, în asemenea condiții instanța considerând că suma de 2500 lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere lunare a copilului, dar și asigurarea continuității nivelului de trai cu care a fost obișnuit acesta.
47. Conform articolelor 58 alin. (1) și 74 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți din căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.
48. În același sens, articolul 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15.12.1994 *prevede că ambii părinți, în egală măsură, poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.*
49. Articolul 18 al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, *prevede obligativitatea statelor părți cu privire la asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți poartă o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul*

rând părinților, care trebuie să se conducă, înainte de orice, de interesul superior al copilului.

50. Astfel, din reglementările legale menționate reiese că ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor.
51. În acest sens, ținând cont de faptul că informația Biroului Național de Statistică cu privire la minimul de existență pentru un copil corespunzător vârstei acestuia reprezintă o recomandare pentru instanța de judecată și nicidecum o valoare prestabilită obligatorie, instanța de judecată, în conformitate cu principiul răspunderii comune a părinților pentru creșterea și dezvoltarea copilului, reieșind din necesitățile reale ale acestuia, dar și din posibilitățile părinților de a-l asigura material și financiar, consideră necesar să încaseze de la reclamantul-pârât, în beneficiul pârâtei-reclamantă, pensie pentru întreținerea fiului minor, *****, în sumă bănească fixă de 2500 lei lunar, sumă pe care instanța o apreciază ca fiind rezonabilă și suficientă pentru a asigura copilului un trai decent, începând cu data depunerii cererii reconvenționale și până la împlinirea de către copil a vârstei majoratului.
52. Instanța respinge argumentele reclamantului-pârât și reprezentantului acestuia cu privire la netemeinicia cererii reconvenționale de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor pe motiv că pârâta-reclamantă nu a respectat procedura de a încheia un acord cu reclamantul-pârât privind plata pensiei de întreținere, întrucât faptul adresării pârâtei-reclamante în instanța de judecată cu solicitarea de a fi încasată pe cale judecătorească pensia pentru întreținerea copilului minor prezumă lipsa unui acord între părți cu privire la acest capăt de cerere, or, în cazul în care era posibilă negocierea și încheierea unui asemenea contract, în conformitate cu prevederile articolelor 92-95 din Codul familiei, reclamantul-pârât, *****, ar fi recurs la această cale cu prioritate, evitând inițierea unui proces de judecată cu privire la acest aspect.
53. În conformitate cu articolul 87 alin. (1) lit. k) din Codul de procedură civilă, *valoarea acțiunii se determină din valoarea fiecărei pretenții aparte – în acțiunile care constau din mai multe pretenții de sine stătătoare.*
54. Totodată, în conformitate cu articolul 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, *în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an.*
55. În conformitate cu articolul 82 raportat la articolul 90 lit. i) din Codul pe procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei*, acestea din urmă incluzând și *cheltuielile pentru asistenta juridică suportate de către părți*.
56. Potrivit prevederilor articolului 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*
57. În același sens, conform articolului 96 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.

58. De asemenea, potrivit articolului 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată*.
59. În sensul prevederilor legale menționate, referitor la taxa de stat pentru capătul de cerere cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, ce se calculează în conformitate cu pct. 1.1.2. din Anexei nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și de plata căreia reclamanta în acțiunea reconvențională este scutită prin lege, constituind suma de 1249,96 lei, în conformitate cu pct. 1.1.2. din Anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, articolele 85 alin. (1), 87 alin. (1) lit. c) și 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată urmează a o încasa, în beneficiul statului, de la pârâtul în acțiunea reconvențională, deoarece acesta este debitorul pensiei pentru întreținerea copilului minor.
60. De asemenea, instanța reține că reclamanta în acțiunea reconvențională a achitat în beneficiul statului cheltuielile legate de plata taxei de stat la depunerea cererii reconvenționale și anume pentru capătul de cerere cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, în sumă de 250 lei, inclusiv plata pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 5000 lei, ea fiind reprezentată în ședința de judecată de avocat, solicitând restituirea acestora din contul pârâtului în acțiunea reconvențională.
61. Astfel, având în vedere că instanța de judecată a examinat în fond solicitările expuse de ***** în cererea reconvențională, la ședința de judecată participând în mod nemijlocit reprezentantul acesteia, care a prezentat și anexat la materialele cauzei înscrisuri confirmative cu privire la cheltuielile de judecată suportate, solicitând compensarea acestora din contul reclamantului-pârât, instanța apreciază că solicitarea formulată este una întemeiată, iar, astfel, ajunge la concluzia de a încasa din contul reclamantului-pârât, *****, în beneficiul pârâtei-reclamantă, *****, cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat la depunerea cererii reconvenționale în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei și pentru plata serviciilor de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei, certificate prin bonurile de plată corespunzătoare (f.d. 28, 32).
62. În temeiul articolului 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă, *taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.*
63. Așadar, având în vedere norma de drept citată în raport cu solicitarea pârâtei-reclamantă ***** cu privire la încasarea de la reclamantul-pârât a cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de timbru la depunerea cererii reconvenționale în sumă de 200 (două sute) lei, instanța constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.
64. Conform articolelor 33 alin. (2), 35, 37-38, 63, 74-76 din Codul familiei, articolelor 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la desfacerea căsătoriei.

Se desface căsătoria între ***** și *****, înregistrată la ***** la Oficiul de Stare Civilă

*****, înscrierea nr. *****.
Se admite parțial cererea reconvențională înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia.
Se stabilește domiciliul copilului minor, fiul – *****, născut la *****, la mama acestuia, *****.
Se încasează de la reclamantul-pârât ***** (CNP *****, născut la *****, domiciliat pe str. *****, or. *****) în beneficiul pârâtei-reclamantă ***** (CNP *****, născută la *****, domiciliată pe str. *****, or. *****) pensie pentru întreținerea copilului minor, fiul – *****, născut la *****, în sumă bănească fixă de 2500 (două mii cinci sute) lei, ce urmează a fi plătită lunar, începând cu data de 16 aprilie 2024 până la împlinirea vârstei majoratului de către copil.
Se explică părților că, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți se va schimba, instanța de judecată, luând în considerare și alte circumstanțe importante, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere (să-l mărească sau să-l micșoreze) sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.
În conformitate cu prevederile articolului 256 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, hotărârea cu privire la încasarea pensiei de întreținere se execută imediat.
Se încasează de la reclamantul-pârât ***** (CNP *****, născut la *****, domiciliat pe str. *****, or. *****), în beneficiul statului, taxa de stat de care reclamanta este scutită prin lege la depunerea cererii privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, în sumă de 1249,96 (una mie două sute patruzeci și nouă lei, 96 bani) lei.
Se încasează de la reclamantul-pârât ***** (CNP *****, născut la *****, domiciliat pe str. *****, or. *****) în beneficiul pârâtei-reclamantă ***** (CNP *****, născută la *****, domiciliată pe str. *****, or. *****) cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat la depunerea cererii reconvenționale în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei și pentru plata serviciilor de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei.
Se respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea pârâtei-reclamantă privind încasarea de la reclamantul-pârât a cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de timbru la depunerea cererii reconvenționale în sumă de 200 (două sute) lei, întrucât, potrivit articolului 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă, suma plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.
Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la reclamantul-pârât ***** (CNP *****, născut la *****, domiciliat pe str. *****, or. *****) taxa de stat, în beneficiul statului, în valoare de 1000% din unitatea convențională stabilită de lege, ceea ce constituie 200 (două sute) lei.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Președintele ședinței,

judecătorul **Ina Țîbîrnă**